

РЕШЕНИЕ

№ 1091

гр. София, 12.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Св. Шипковенска

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Търговско дело № 20231100901179 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 625 и сл. от Търговския закон](#).

Образувано е по молба с правно основание [чл. 625 ТЗ](#), подадена от „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. „*****“ чрез ликвидатора С.Р.Б., за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството, поради неплатежоспособност и при условията на евентуалност поради свръхзадълженост.

Молителят твърди, че дружеството е неплатежоспособно. Сочи, че са налице изискуеми публични задължения, свързани с търговската дейност на дружеството. Тези задължения били дължими към Национална агенция по приходите, възникнали вследствие на Ревизионен акт № Р-22221521001212-091-001/27.02.2023 г. в размер на 223 288,73 лв. Задължението не можело да бъде заплатено от дейността и търговските обороти, както и дружеството не разполагало с имущество, което да удовлетвори кредитора. Дружеството било преустановило дейността си към 2021 г., което е видно от отчет за приходите и разходите за 2021 г., за което обстоятелство свидетелства и самото открито производство по ликвидация. Прекратяване на търговската дейност на дружеството било отразено на 05.12.2022 г. в ТРРЮЛНЦ. Сочи, че към

31.05.2023 г. при отчитане на публичните задължения на дружеството по ревизионния акт, пасивите надхвърлят активите му приблизително с размера на публичното задължение. Липсата на търговска дейност, непогасени вземания към кредитори на дружеството и издадения ревизионен акт в съвкупност поставяли дружеството във фактическа невъзможност да удовлетвори публичните си задължения. Сочи се, че по банковите сметки на дружеството има незначителна стойност, която не може да покрие първоначалните разходи на несъстоятелността. Твърди, че неплатежеспособността е настъпила на 31.05.2023 г., когато е изтекъл срокът за доброволно плащане на установените задължения в Ревизионен акт № Р-22221521001212-091-001/27.02.2023 г. Молителят твърди също така, че дружеството е свръхзадължено, тъй като имуществото му по смисъла на чл. 742 ТЗ не е достатъчно да покрие наличните му задължения. По изложените съображения молителят претендира да бъде обявена неплатежеспособността и при условията на евентуалност свръхзадължеността на дружеството, с произтичащите от това последици.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото са представени от молителя и са приети като доказателства счетоводен баланс на дружеството - молител към 23.06.2023 г. и отчет за приходите и разходите за 2021 г., както и счетоводен баланс към 31.12.2021 г. Представени са също така списък на активи към 31.05.2023 г. и списък на пасиви към 31.05.2023 г.

Представени са оборотни ведомости на дружеството за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.

Представени са от молителя опис и оценка на активите и пасивите на дружеството, както и списък на кредиторите.

Представени са от молителя също така Ревизионен акт № Р-22221521001212-091-001/27.02.2023 г., Решение № 638/17.05.2023 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ София при ЦУ на НАП, с което е потвърден гореописания Ревизионен акт. Съгласно представения Ревизионен акт № Р-22221521001212-091-001/27.02.2023 г. публичните задължения към датата на издаването на акта възлизат общо на

226 729,48 лв., от които 162 486,74 лв. – главница и 64 242,74 лв. – лихва, представляващи задължения на дружеството по ЗДДС за данък върху добавената стойност за ревизирания период 01.10.2017 г. – 30.06.2020 г. и за корпоративен данък за ревизирания период 01.01.2018 г. – 31.12.2019 г. По делото е депозирана жалба на молителя срещу гореописания Ревизионен акт, адресирана до АССГ чрез Дирекция ОДОП на НАП СОФИЯ с вх. № 53-04-390/31.05.2023 г.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#) е изискана и приложена по делото служебно извършена справка от Агенцията по вписванията по партидата на ответното дружество от всички служби по вписванията относно притежавани от дружеството недвижими имоти на територията на цялата страна по партидата на молителя, от която се установява, че за дружеството има вписвания, отбелязвания и заличавания.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#), вр. [чл. 186 ГПК](#) е изискана от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ и е представена информация, че в централна база на АИС КАТ към 02.08.2023 г. няма данни за регистрирани МПС на името на „Г.“ ЕООД, ЕИК *****.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#), вр. [чл. 186 ГПК](#) е изискана от НАП и е представена информация, че има наложени обезпечителни мерки върху имущество на дружеството по реда на чл. 202 ДОПК, като няма започнати действия по принудително изпълнение срещу имущество на „Г.“ ЕООД, ЕИК ***** по реда на ДОПК.

За установяване на финансово-икономическото състояние на молителя по делото е изслушано и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице С. Й., като вещото лице е анализиало периода 2017 г. – 2022 г. вкл. Вещото лице дава заключение за структурата на активите и пасивите на молителя и изчислява показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост на молителя.

Вещото лице дава заключение, че от извършения анализ е видно, че дружеството отчита в баланса си дълготрайни материални активи за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., както следва: към 31.12.2017 г. на стойност 531 хил. лв., представляващи 26,0% от сумата на актива; към 31.12.2018 г. на стойност 465 хил. лв., представляващи 13,8% от сумата на актива и към 31.12.2019 г. на стойност 476 хил. лв., представляващи 18,6% от сумата на актива.

Вещото лице дава заключение, че през периода 2019 г. – 2022 г. и към 23.06.2023 г. преобладаващата част от сумата на краткотрайните активи са вземанията, както следва: към 31.12.2019 г. са на стойност 1 385 хил.лв., представляващи 54,10 % от сумата на актива; към 31.12.2020 г. на стойност 257 хил.лв., представляващи 100,00% от сумата на актива; към 31.12.2021 г. на стойност 934 хил. лв., представляващи 100,00 % от сумата на актива, към 31.12.2022 г. на стойност 934 хил. лв., представляващи 100,00 % от сумата на актива и към 23.06.2023 г. на стойност 934 хил. лв., представляващи 100,00 % от сумата на актива.

Вещото лице дава заключение, че преобладаващ дял от пасивите за анализирания период са краткосрочните задължения, както следва: към 31.12.2017 г. са в размер на 1529 хил.лв.; към 31.12.2018 г. са в размер на 3 375 хил. лв., към 31.12.2019 г. са в размер на 2399 хил.лв.; към 31.12.2020 г. са в размер на 32 хил. лв.; към 31.12.2021 г. са в размер на 1470 хил. лв.; към 31.12.2022 г. са в размер на 1 471 хил.лв. и към 23.06.2023 г. са в размер на 1680 хил.лв.

Показателите за ликвидност са количествени характеристики на способността на дружеството да изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи и когато изчисленият коефициент на обща ликвидност е под единица, това е индигия за влошено икономическо и финансово състояние на дружеството. Констатациите на експертизата установяват, че коефициентът на обща ликвидност е, както следва: 0,9614 за 2017 г.; 0,8498 за 2018 г.; 0,8537 за 2019 г.; 4,6727 за 2020 г.; 0,6356 за 2021 г.; 0,6252 за 2022 г. и 0,5427 към 23.06.2023 г.

Коефициентите на финансова автономност и на задлъжнялост изразяват финансовата независимост на предприятието от неговите кредитори и възможността му да посреща дългосрочните си задължения. Коефициентът на финансова автономност има препоръчителна стойност от 0,33. Стойности под единица на коефициента на финансова автономност показват превишаване на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са достатъчно обезпечени с имуществото на предприятието. Коефициентът на финансова автономност за анализирания период 2018 г. – 23.06.2023 г. има стойност под норматива от 0,33. Коефициентът на задлъжнялост е показател, реципрочен на показателя за автономност и показва задлъжнялостта на

дружеството. Стойностите на коефициента на задлъжнялост са изчислени, както следва: 7,6851 за 2017 г.; - 52,84 за 2018 г.; 16,20 за 2019 г.; 0,27 за 2020 г.; - 2,67 за 2021 г.; - 2,66 за 2022 г. и -2,18 към 23.06.2023 г.

В открито съдебно заседание вещото лице сочи, че задълженията по издадения Ревизионен акт № Р-22221521001212-091-001/27.02.2023 г. са осчетоводени от дружеството и фигурират в междинния баланс към 23.06.2023 г. С оглед изчислените коефициенти на ликвидност вещото лице дава заключение, че е налице тенденция молителят да не може да обслужва краткосрочните си задължения по търговска сделка. Поради не наличие на парични средства дружеството не е в състояние да изплати изискуемите си задължения. Общата стойност на имуществото на дружеството съобразно баланса към 23.06.2023 г. е в размер на 934 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти и доставчици 934 хил. лв., парични средства 0 /нула/ хил.лв. Изяснено е от вещото лице, че посочените вземания са такива с проблемна събираемост, тъй като имат една и съща стойност в размер на 934 хил. лв. към 31.12.2021 г., към 31.12.2022 г. и към 23.06.2023 г.

Вещото лице дава заключение, че последното плащане от дружеството за погасяване на краткосрочно задължение по търговска сделка е извършено на 13.12.2021 г. за сумата от 384,00 по фактура № 15410/30.11.2021 г. на „Банд – Консултации и управление“ ООД с основание „Декларация Интрастат за м. 1-12.2021 г. и обявяване на ГФО“. Последното плащане на дружеството към НАП е извършено на 26.09.2022 г., като са заплатени задължения за ДДС по месечна справка декларация в общ размер на 7,95 лв. в т.ч. 6,91 лв. – главница и 1,04 лв. – лихва. На 26.09.2022 г. са заплатени 91,50 лв. към Столична община, от които главница 75,98 лв. и лихва 15,52 лв., представляваща задължение за данък върху недвижими имоти и такса битови отпадъци, съгл. Акт за установяване на задължението 210619-1/19.07.2021 г.

Вещото лице дава заключение, че в баланса към 23.06.2023 г. дружеството не отчита парични средства нито на каса, нито в банкови сметки.

При така приетата за установена фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на [чл. 608](#), [чл. 625, ал. 1](#) и [чл.](#)

[631 ТЗ](#), съответно на [чл. 742 ТЗ](#), а именно: да е подадена пред компетентния съд писмена молба от някое от лицата, посочени в разпоредбата на [чл. 625 ТЗ](#), съответно от лицата по [чл. 742, ал. 2 ТЗ](#); длъжникът да е търговец по смисъла на [чл. 1 ТЗ](#); да е налице изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения при условията на [чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ](#); да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#), евентуално да се установи свръхзадължеността съгласно [чл. 742, ал. 1 ТЗ](#), ако длъжникът е капиталово търговско дружество; затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуалноправни предпоставки, тъй като сезираният съд е този по седалището на ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на [чл. 613 ТЗ](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 625 ТЗ писмена молба до съда за откриване на производството по несъстоятелност могат да подават длъжникът, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска сделка, Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане.

Молителят „Г.“ ЕООД /в ликвидация/ е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 ТЗ, предвид правно организационната си форма като търговско дружество. В този смисъл молбата е подадена от процесуално легитимирано лице - търговец, който твърди да е неплатежоспособен, а разгледана по същество молбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на [чл. 608 ТЗ](#) неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната

действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

Неплатежоспособността съгласно [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#) е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определени категории кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската дейност на длъжника, или са публични вземания, свързани с тази дейност, или частни държавни вземания, или съответно от задължения за изплащане на трудови възнаграждения при законоустановените предпоставки.

Безспорно е установено от събраните доказателства, че молителят има изискуеми парични задължения по публично държавно вземане /данък върху добавената стойност/, които не е платило. Твърдяните публични вземания са установени с представения Ревизионен акт № Р-22221521001212-091-001/27.02.2023 г., изд. от ТД на НАП София, според който молителят има задължения за ДДС в размер на 226 729,48 лв. за данъчен период м. 03.2019 г. Ревизионният акт е обжалван като по жалбата липсва произнасяне на съда към момента на постановяване на настоящото решение. Задълженията с публичноправен характер, независимо че са установени от ревизионен акт, който не е влязъл в сила, следва да бъдат взети предвид при определяне финансовото състояние на молителя. Съгласно [чл. 153 ДОПК](#), обжалването на ревизионния акт по административен ред не спира неговото изпълнение, като установените с него публични вземания на държавата подлежат на принудително събиране. А съгласно нормата на [чл. 125 ДОПК](#), когато ревизионният акт е връчен на синдика от органа по приходите в срока по [чл. 685](#) или [688 ТЗ](#), вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски се смятат за предявени в срок, независимо дали актът е обжалван. В същността на така цитираната разпоредба седи предявяването на публични вземания в масата на несъстоятелността, независимо дали ревизионния акт е обжалван или не, а щом могат да бъдат предявени и на по-късен етап и приети такива вземания по ревизионен акт, който не е влязъл в сила, то тогава може да се вземат предвид публични задължения по такъв акт при определяне

финансовото състояние на молителя. Следователно от факта, че ревизионния акт не е влязъл в сила не следва извод, че публичните държавни вземания не се дължат и не подлежат на удовлетворяване в производството по несъстоятелност като способ за универсално принудително изпълнение / виж Решение №11605/21.07.2020 г. по т.д.н.№ 1313/2020 г. по описа на САС, ТО, 11 – ти състав/.

В случая се установява от изслушаното, неоспорено от молителя и прието заключение на съдебно – счетоводната експертиза, че коефициентът на обща ликвидност на молителя с включени по ревизионния акт публични задължения за 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2021 г. и 2022 г. и към 23.06.2023 г. са под нормата. Коефициентите за незабавна и на абсолютна ликвидност за анализирания период са с нулеви стойности, което показва изключително тежко финансово- икономическо състояние на дружеството - молител. Също така не се установява молителят да извършва търговска дейност и по отношение на същото има открито производство по ликвидация. Горното води до извод за влошено икономическо и финансово състояние на дружеството, поради което се налага извод, че молителят има сериозни затруднения да посреща краткосрочните си задължения с краткотрайните активи и е зависимо от кредиторите си.

Следва да се посочи също така, че простото съотношение на актива и пасива, залегнало в изчислението на коефициентите за ликвидност на дружеството, е недостатъчно за преценка на състоянието му на платежоспособност. От значение е също реализируемостта на актива - неговата ликвидност. В случая съдът дължи комплексна преценка на спорните компоненти на актива и корекционно преизчисление на коефициентите за ликвидност, в качеството им на средство за установяване цялостното икономическо състояние на длъжника /в този смисъл виж [Решение № 32/17.06.2013 г.](#) по т. д. № 685/2012 г. на ВКС, II т.о., решение № 164 от 30.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 284/2016 г., II т. о., и др./.

Основните критерии, които се използват за оценка на финансовото състояние на едно търговско дружество са т. нар коефициенти на ликвидност. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират четири коефициента на ликвидност: на обща, бърза, незабавна и абсолютна

ликвидност. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне /съотнасяне/ към краткосрочните задължение /текущи задължения/ на определена част или на всички краткосрочните активи, диференцирани според тяхната ликвидност. Така при коефициента на обща ликвидност се извършва съотнасяне на всички краткотрайни /текущи/ активи към краткосрочните пасиви /задължения/, докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи, но не всичките. Краткотрайните /текущите/ активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване /плащане/ на краткосрочните, съответно текущите, задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Краткотрайните активи се класифицират в четири групи: материални запаси /материали, стоки и готова продукция/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 г./, краткосрочни финансови средства /акции, облигации и др. подобни, закупени със спекулативна цел - т. е. за препродажба/ и налични парични средства, като групите освен по вида се различават и по ликвидността на активите в тях. От икономическа гледна точка ликвидността представлява възможността един актив да се продаде веднага и то на справедлива пазарна цена или с малко отклонение от нея. Ето защо, най-ликвидни в оборота са паричните средства, тъй като предприятието може незабавно да ги трансформира в друг вид актив, закупувайки го.

Предвид гореизложеното следва да се обсъди и прецени характера на текущите /краткотрайни/ активи на молителя за изследвания период, и дали същите са разполагаеми за дружеството и възможността с тях да се просрещнат краткосрочните му задължения. Единствено счетоводното записване на един актив като текущ /краткотраен/ актив, без зад същия да стои възможност за реализацията му/събираемостта му в кратък срок, не може да води до стабилно финансово-икономическо състояние на търговеца. В

случая при анализиране на счетоводните данни на молителя, посочени в заключението на съдебно-икономическата експертиза, прави впечатление, че за анализирания период 2019 г. – 2022 г. текущите активи, които определят стойностите на коефициентите на обща ликвидност са формирани в преобладаващата си част от краткосрочни вземания, като същите са посочени в балансите в периода 2021 – 2022 г. в приблизително еднакъв размер, поради което следва да се приеме, че същите са трудносъбираеми. В балансите в периода 2020 г. - 2022 г. не се установяват материални запаси. От друга страна, молителят признава, че не разполага с активи, с които да погаси задълженията си, които са установени с ревизионен акт. Това означава, че дружеството е в невъзможност да покрива текущите си задължения, включително преодоляване на това състояние не би могло да се очаква, тъй като дейността му е прекратена и същата не може да е източник на финансови постъпления. С оглед на горното се налага извод за силно влошаване на финансовите показатели на дружеството молител и силно влошено финансово- икономическо състояние. Молителят длъжник не е ангажирал доказателства, че затрудненията му са временни, а видно от заключението на вещото лице същите имат траен характер. Същевременно лекото повишаване на коефициентите на ликвидност за 2020 г. не обуславя трайна тенденция. Длъжникът не установява да разполага с достатъчно имущество за покриване на своите задължения, без опасност за интересите на кредиторите /по аргумент от чл. 631 ТЗ/. В случая дружеството е декапитализирано и напълно зависимо от кредиторите си. Ето защо, е налице трайна невъзможност търговецът-молител да погасява краткосрочните си задължения по търговски сделки и публични задължения към НАП, която невъзможност не е преодоляна към приключване на устните състезания в настоящото производство и няма обективни предпоставки за преодоляването ѝ, с оглед откритото производство по ликвидация.

С изменението на [Търговския закон](#) /обн. ДВ. бр.105 от 2016 г./ са въведени оборими презумпции за неплатежоспособността, с които се размества доказателствената тежест, включително и при засиленото служебно начало, съгласно което съдът служебно събира доказателства за осъществяване на фактическите състави на законовите оборими презумпции и за тяхното оборване. Презумпцията на [чл. 608, ал. 3 ТЗ](#) служи за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на

неплатежоспособност на търговеца. Поради това под „спиране на плащанията“ по смисъла на [чл. 608, ал. 3 ТЗ](#) на база на легалното определение на понятието неплатежоспособност, се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са изчерпателно изброените в [ал. 1 на чл. 608 ТЗ](#). Спиране на плащанията на друг вид вземания на кредитори е ирелевантно за състоянието на неплатежоспособност, тъй като по аргумент на [ал. 1 на чл. 608 ТЗ](#), състоянието на длъжника да ги изпълни е без значение за правно дефинираното състояние на неплатежоспособност. В случая се установява от събраните по делото писмени доказателства, че молителят е спрял плащанията на публичните задължения към НАП /данък върху добавената стойност/ по [чл. 608, ал. 1, т. 2 ТЗ](#), свързани с търговската дейност на молителя, като израз на обективната невъзможност на същия да ги покрие.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че са налице всички изискуеми от закона предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност на „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, поради неплатежоспособност.

Поради уважаването на искането за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството поради неплатежоспособност, съдът не дължи разглеждане на заявеното при условията на евентуалност искане за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството поради свръхзадълженост.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността следва да се вземе предвид, че е необходимо длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, както и същият да е в състояние да не може с наличното си имущество да покрие всичките задължения към кредиторите си. За начална дата на неплатежоспособността на длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/ следва да се приеме датата 15.04.2019 г. Към тази дата е възникнало и е изискуемо най-ранното от процесните публичноправни задължения, а именно: данък добавена стойност за внасяне за м. март 2019 г. съгласно Ревизионен акт № Р-22221521001212-091-001/27.02.2023 г., издаден от ТД на НАП - София. Съгласно [чл. 89, ал. 1](#), вр. [чл. 125, ал. 5](#), вр. [ал. 1 ЗДДС](#), данъчно задълженото лице е длъжно да внесе определения данък до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася данъкът. В случая падежът за внасяне на начисления ДДС за м. март

2019 г. е изтекъл на 14.04.2019 г., поради което след тази дата молителят е изпаднал в забава. Ето защо съдът не взема предвид по-късната дата, с оглед презумпцията по [чл. 608, ал. 3 ТЗ](#). Следователно като начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 15.04.2019 г., към която е спряно обслужването на публичноправните задължения и това състояние не е преодоляно.

С оглед твърденията на молителя и заключението на съдебно-счетоводната експертиза следва да се приеме, че молителят не разполага с парични средства, за да посрещне началните разноси в производството по несъстоятелност. С определение от 21.07.2023 г. съдът е дал указания на кредиторите в едноседмичен срок, считано от вписване на определението в книгата по чл. 634в ТЗ, да внесат по сметка на Софийски градски съд сумата от 4000,00 лв., необходима за покриване на началните разноси в производството по несъстоятелност, и в същия срок да представят по делото доказателства, удостоверяващи внасянето на определената сума. В предоставения срок не са представени от кредиторите доказателства за внасянето на началните разноси в производството, определени от съда по реда на чл. 629б ТЗ.

Предвид гореизложеното настоящият състав намира, че по отношение на молителя „Г.“ ЕООД /в ликвидация/ следва да бъде открито производство по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 ТЗ, с произтичащите от това последици- обявяване на неплатежоспособността на дружеството и определяне на началната й дата, откриване на производство по несъстоятелност, налагане на обща възбрана и заповед върху имуществото на дружеството, обявяване на дружеството в несъстоятелност, прекратяване на дейността на предприятието му и спиране на производството. Съдът намира, че с решението следва да укаже на кредиторите да привнесат сумата от 4000,00 лв., необходима за покриване на разностите в производството, и да предупреди кредиторите и длъжника за последиците от невъзобновяване на производството в законоустановения срок.

С оглед изхода на делото, молителят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд сумата от 250,00 лв. – държавна такса по делото по молбата по чл. 625 ТЗ, съгласно чл. 24, ал. 1, т. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират

от съдилищата по ГПК. В случай на служебно издаване на изпълнителен лист молителят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд сумата от 5 лева- държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, съгласно чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ Софийският градски съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. ***** и **ОПРЕДЕЛЯ** началната й дата – 15.04.2019 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. *****.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. *****.

НАЛАГА обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. *****.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника във фирмата си да прави добавка „в несъстоятелност“.

СПИРА производството по търговско дело № 1179 по описа за 2023 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-18 състав.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, че на основание [чл. 632, ал. 2 ТЗ](#) спряното производство може да бъде възобновено в срок една година от вписването на настоящото решение в търговския регистър, по молба на кредитор или длъжника, при условие че бъде удостоверено наличие на достатъчно имущество на длъжника

или при представяне на доказателства за предплащане на сумата от 4 000 лева /четири хиляди лева/, необходима за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, че ако в срок една година от вписването на настоящото решение в търговския регистър не бъде поискано възобновяване на производството, производството по несъстоятелност ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника от търговския регистър.

ОСЪЖДА на основание [чл. 78, ал. 6 ГПК](#) „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Горубляне“, ул. *****, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд сумата от **250 лева /двеста и петдесет лева/** - държавна такса по делото и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист сумата от 5 /пет лева/- държавна такса.

УКАЗВА на длъжника „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, че в едномесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър следва да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 ТЗ, както и в двумесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 КСО.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от ТП на НОИ – София – град дали по отношение на „Г.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, е издадено удостоверение по чл. 5, ал. 10 КСО, като се изпрати на ТП на НОИ – София град препис от настоящото решение. Ако е издадено такова, препис от същото да се изпрати по настоящото дело в едномесечен срок от получаване на искането.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, на основание [чл. 622](#) и [чл. 624 ТЗ](#) вр. [чл. 14 ЗТРЮЛНЦ](#).

Решението да се впише в Книгата по [чл. 634в ТЗ](#), която се води при СГС.

Съдия при Софийски градски съд: _____